

Til § 25

Det foreslåede *stk. 1*, der gennemfører betalingstjenestestedirektivets artikel 18, fastslår, at betalingsinstitutter, der anvender agenter, fortsat bærer det fulde ansvar for opfyldelse af lovens bestemmelser og skal træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring heraf. Betalingsinstituttet skal føre løbende kontrol med agentens overholdelse af lovens bestemmelser. Betalingsinstituttet hæfter for erstatningskrav, som brugere af betalingstjenester opnår mod agenter, som handler i strid med denne lov eller regler udstedt i medfør heraf. Der er altså ikke tale om, at betalingsinstituttet erstatningsansvar beror på en selvstændig vurdering af, om betalingsinstituttet har handlet ansvarspådragende efter dansk rets almindelige regler.

Det foreslåede *stk. 2*, der gennemfører betalingstjenestestedirektivets art. 17, stk. 8, fastslår betalingsinstituttets pligt til at sikre, at agenter, som handler på detes vegne, informerer brugerne af betalingstjenester om, at udbyderen er agent for det danske betalingsinstitut.

Til §§ 26-29

Forslagets §§ 26 – 29, der gennemfører betalingstjenestestedirektivets artikel 17, stk. 7 og artikel 18, omhandler anvendelse af outsourcing,

Meddelelsespligten i § 26 omfatter betalingsinstituttets planer om at foretage outsourcing af driftsmæssige funktioner. Uanset at § 26 ikke anvender et væsentlighedskriterium (modsat forslaget § 28), skal bestemmelsen forstås sådan, at outsourcing af operationelle funktioner, der ikke har betydning for brugere af betalingstjenester, såsom for eksempel kantinedrift og rengøring, ikke er omfattet af meddelelsespligten.

§ 27 fastslår, at betalingsinstitutter, der foretager outsourcing af funktioner til tredjemand, fortsat bærer det fulde ansvar for opfyldelse af lovens bestemmelser og skal træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring heraf. Dette svarer til, hvad der gælder på andre områder, hvor finansielle virksomheder outsourcer funktioner til tredjemand. Betalingsinstituttet skal føre løbende kontrol med tredjemands overholdelse af lovens bestemmelser. Betalingsinstitutter, der outsourcer driftsmæssige funktioner til tredjemand, har det fulde ansvar for opfyldelse af lovens bestemmelser og skal træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring heraf. Betalingsinstituttet hæfter for erstatningskrav, som brugere af betalingstjenester opnår mod tredjemand, jf. stk. 1, der handler i strid med denne lov eller regler udstedt i medfør heraf. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 25, stk. 1.

Såfremt der er tale om outsourcing af væsentlige driftsmæssige funktioner, kræves efter § 28 tilladelse fra Finanstilsynet. En driftsmæssig funktion betragtes som væsentlig, hvis fejl eller et svigt i udførelsen i væsentlig grad vil forringe betalingsinstituttets vedvarende overholdelse af de krav, der skal være opfyldt for at opnå tilladelse som betalingsinstitut.

Af § 29 fremgår, at hvis den enhed, som betalingsinstituttet outsourcer driftsmæssige funktioner til, har hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, underretter Finanstilsynet tilsynsmyndigheden i det pågældende land herom.

Hvis et udenlandsk betalingsinstitut outsourcer driftsmæssige funktioner til en enhed, der har hjemsted her i landet, underretter tilsynsmyndigheden i hjemlandet Finanstilsynet herom, jf. § 36.

Til §§ 30-32

Forslagets §§ 30-32 omhandler danske betalingsinstitutters virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Med virksomhed forstås enten grænseoverskridende udbud af betalingstjenester (§ 30), udbud af betalingstjenester gennem en filial (§ 31), eller udbud af betalingstjenester gennem en agent (§ 32). Outsourcing af driftsmæssige funktioner er omhandlet i § 29.

Forslaget gennemfører betalingstjenestestedirektivets artikel 25, artikel 17, stk. 5 og 6, og artikel 10, stk. 9.

Hvis en virksomhed har opnået tilladelse som betalingsinstitut, er instituttet berettiget til at udbyde de af tilladelsen omfattede betalingstjenester i alle lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i henhold til Fællesskabets traktat om ret til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser og i overensstemmelse med reglerne i forslagens §§ 30 – 32. Lovforslaget tager ikke stilling til betingelserne for og giver ikke i sig selv mulighed for, at betalingsinstituttet kan udøve en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i forslaget § 11, inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Forslagets § 30 omhandler grænseoverskridende betalingstjenestevirksomhed. Et betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse her i landet, og som ønsker at udbyde grænseoverskridende betalingstjenester i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, skal forinden give Finanstilsynet